

Tak prej, že všechno zlý,

je i k něčemu dobrý..... se říká.

A taky se říká, že nejni šprochu, aby na něm nebylo pravdy trochu. Nevím sice, co je to šproch, ale ledva dopíšu, tak asi zapátrám, nicméně pravda to je. Páč:

Všeobecně se o mě ví, že jsem houby automobilista. Tak jako jsou kvártální alkehůlici, tak já jsem taky tak nějak kvártální automobilista. Opět jsem v módu, že jsem řídila naposledy tak před necelým rokem. Ostuda ostudná. Vim.

Když jsme u těch přísloví, tak další říká, že nouze naučila Dalibora housti. Dalibor byl zalígrovanej a tak mu nic jinýho nezbývalo. My jsme v současnosti díky kurvavirusu taky hodně zalígrovaný a v leccems omezení. (Někteří více, někteří méně-když se k tomu přidá ešče mozková omezenost, že jo ☐). No a jedním z těch omezení je i to, že by se nemělo moc jezdit emháděčkem. Což je teda v našem případě s Brtníkem trochek jako proti tomu, jak to máme nastavený, aby se tím autem jezdilo co nejmíň. Nicméně, halt je to tak. A tak jezdíme oba najednou do prasé. Brtník mě sveze dolů do Prahé, tam mě vyhodí a jede k sobě, což je kousek za Prahou. Tak to je většinou a podle mě to tak mělo zůstat na furt, že jo.

Enemže.... minulej tejden musel jet vyzvednout kamsi do Karlína služební auto. Tím pádem jako nemohl jet úplně až na místo činu naším autem, páč to by ty dvě najednou logicky neodřídil. A zároveň tak vyvstala otázka, jak se poté dopravit domů, když jeho žena moc nechce, aby do toho příměstskýho autobusu lezl, pokud to není nezbytně nutný. A..... zde se nám milé Koláče dostalo do pasti. Nebylo by nezbytně nutný, aby tam lezl, kdyby byl někdo natolik šikovnej, že by ho z tý práce odvezl. A? Máme někoho takovýho? Co??? No??

Ajajjaíííí. To se bude těžko hledat někdo takovej v naší rodině!! Páč chápejte, já po Prahé sama ešče nikdá nejela!! V podstatě jsem v Prahé jela jen jednou před asi tak stopadesátitřema lety a byl to nerf příšernej. No a co v Prahé, ono pak ešče dojet sama až na místo k Brtníkoj do prasé. !!! Dovedete si to někdo představit tu kofbojku?? Já bohužel jo ☐ ☐

Sakra, tak co s tím, ale? Přece nejsem taková bačkora? Zvlášť, když provoz v Prahé je teď opravdu minimální. A nejen v Prahé. Ach bože, útroby se projely ždímačkou a já se rozhodla, že to přece kurník dám! Ofšem za předpokladu, že si tu trasu nacvičím ☐ . Takže ano, hnedle dva dny před tím jsem nás svědomitě ke mně do prasé odvezla já a posléze odpoledne, když

Tak prej, že všechno zlý,

pro mě Brtník přijel, jsem si jela cvičně trasu zase k němu do prasé. Nebudu zde obšírně popisovat, co vše při těch cvičných jízdách probíhalo, neb to myslím není našeho manželského soužití nějak hodno ☐☐☐. Asi myslím, že většina žen, který nějaký partner zasvěcoval do řídičského umění bude tušit ☐☐☐. Mno, ale přežili jsme, přežili jsme to. A já dokonce přežila i tu cestu tam a zpátky. A nejen tu cestu.

Neb největším oříškem se ukázalo to, jak se dostat do našeho areálu a poté z něj ven. Protože vjezd máme chráněný. Závorou, takovým tím zajížděcím a vyjížděcím patníkem. A také dozorem v budce. A ten právě myslím, že ocenil - v době kurvavirusový obzvláště - tu scénku kterou jsem tam ráno a odpoledne vysekla ☐☐.

Závora byla ten nejmenší problém. Problém byl sloupek, ke kterému se přikládá vstupní karta. Po jejím přiložení se závora otevře a patník zajede, normální řidič projede. Normální řidič. Nikoliv Koláče ☐. Protože si ve svém řídičském hororu neuvědomilo, že je nutné zastavit tak nějak v dosahu sloupku. Když to zjistilo, nebylo už moc prostoru to napravit. Takže doufalo - hehehe- marně, že to nějak vyjde. A zmatené jak Goro v Tokiu se jalo otvírat okýnko. Jeeenže, jeeeenže. “Kerejpak von je to ten kouzelný čudlík, kterým se to blbý vokýnko votvírá??” optalo se vnitřním hlasem Koláče a protože tedy bylo velezmatené, neumělo si odpovědět. Páč čudlíkůch je tam vedle sebe pět, neb řidič jako velitel vozu je výrobcem oprávněn otvírat úplně šécky vokýnka, co jich to auto má. Asi takhle - byla jsem ráda, že aspoň to zadní vokýnko není stahovací. Protože ano - tušíte správně - já jsem fakt postupně otevřela úplně šécky ty vokýnka a to svoje až úplně naposled :D. Divím se, že jsem ještě nesputila stěrače ☐. Představuju si, že ten pán v budce se touhle dobou usmíval. Posléze natuty už řval v tý blbý boudě nahlas, páč následoval šplh z auta okýnkem a moje mihotání se volně v prostoru. Jako posilovací cvičení na pupek dobrý. Zvlášť pokud se onen dotyčnej baví natolik, že vás tam nechá chvíli pvlávat. Nevím zda záměrně, nebo proto, že se tlemil tak, až mlátil hlavou o stolec a nebyl ničehož mocen. Až na důrazný telepatický pokyn, že “Pokud mi to vokamžitě nevotřevřeš, tak Tě zabiju, ať tam sedí, kdo tam sedí!” se přiměl tu debilní závora a pošahanej patník uvést v pohyb.

Protože nevim, jak dlouho to zůstane otevřený (kupř. vstupní branka pro nás pěšáky se po přiložení karty otevře a hned se zase protočí, takže prodleva je minimální), následoval tanec kobry, jak jsem se zase potřebovala rychle nasoukat zpátky za volant, o který jsem byla zaháčkována ☐. Projela jsem kolem budky a blahosklonně stihla i pokynout. K budce

Tak prej, že všechno zlý,

jsem se ani nekoukla. A nebylo to jen proto, že jsem se systematicky připravovala zaparkovat. Bylo to hlavně proto, že jsem se na dotyčného nechtěla úplně xichtit. Parkování vyšlo dobře, svoje místo jsem našla hned - kolega mi prosíravě dal snadno parkovatelný místo. A do zdi sem taky nenabourala. Stačilo zamknout a odkráčēt středem.

Odpoledne na mě čekala ta náročnější část - kdy jsem se musela vydat naší částí Prahy a pak ještě kus za ní. A..... taky se dostat z areálu, že jo. Hele co myslíte?? Jestli myslíte, že jsem si dala repete, myslíte si to správně. ☐ . Opět se mi nepodařilo zastavit nějak smysluplně a tudíž jsem se opět soukala z vokýnka a visela tam jak had z košíku a komíhala se marně a mávala na sloupek, kterej jen netečně stál :D. Předpokládám, že jsem touto produkcí oživila odpolední šichtu tomu, kdo tam vystřídal onoho pána z rána. Jen teda přišel o tu část se stahováním okýnek, protože to už jsem měla nacvičený. Ale jinak to měl pěkně jak přes kopírák.

O tom, že moje automobilový umění zde vejde do dějin, svědčí fakt, že v pondělí ráno, se mě službu konající kolega s úsměvem ptal: "A vy jste tady tuhle byla autem, že jo?" ☐ ☐ předpokládám, že si ten záběr z kamer sjeli asi všichni ☐ . Docela bych se na to taky podívala ☐ ☐

P.S. jo a asi je všem teda jasný, proč že všechno zlý je k něčemu dobrý, že jo? Jednak jsem pobavila asi 150 lidí a druhak jsem zas musela sednout za ten volant ☐